

читка добръ неговото йма, оу тарговскіите посланій, и писма.

А мѣстный знакъ, щото са писѣва, и мѣсланный дѣнь, и годіната, бѣычѣй ѣ да са писѣватъ оу лѣва-та страна на листатъ срещѣ йматѣ. Но оу тарговскіите писма товѣ нѣщѣ са отхѣрли, и то правило. Защѣ оупочѣтката.

Оу почѣтката на посланіето са надписѣва, мѣсто-то, дѣнь, и годіната, оу чѣлото на писмотѣ: за да видѣ ѣнъ, коѣто писмотѣ пріѣма, отъ гдѣ ѣде, и ѣсть.

За надписаніето.

Като са совершѣтъ внѣтрянніи писманніи причіны, свѣкаса посланната бомага (хартіа) въ четвѣртѣтъ бѣразъ. Неравенъ, да ѣзвѣгваме же отъ худѣжніитѣ послателніи свѣканиита, коѣто ѣ многопохѣлно и весма смѣшно. И послѣ са надписѣва: коѣто са ѣменѣва надписаніе. Подобаваже да са пиши на лѣзыка, въ коѣто са писѣва: защѣ безмѣстно и многосрамно ѣ оу дръгій ѣзыкъ да пиши посланіето, а на дръгій надписаніето. Обѣче на пошыте бѣва и на дръгій ѣзыкъ.

Послѣ тѣмъ прилѣжно подобава посланносписатѣла да внимѣва въ надписаніето, коѣто да ѣ чѣсто, добро-прочѣтѣлно, совершѣнно, и разсѣдѣтелно: и да ѣ со-гласно, съ нарицаніето, на послателното послѣдіе: и да бѣва ѣдѣ въ дѣтелный, ѣдѣ на винѣтелный падѣжъ. Обѣче перѣчатъ ѣ подѣвръ, и за товѣ ѣ пообыкновенъ.

Но тарговцыти и на товѣ прѣкатъ ѣзѣтіе, защѣ-то оупотребѣватъ надписите на писмата си, бѣзъ ні-когого титулосписѣтелства. Аколи са прѣкажда нѣкой